

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 64/2012, referent a l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès.

Antecedents

Primer.- En data 02/08/2012 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava denúncia contra l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, la persona denunciant exposava que en data 07/07/2012 havia adreçat un correu electrònic a diversos càrrecs de l'Ajuntament i a d'altres persones que, com ell mateix, són *"veïns afectats per les molèsties que provoca l'activitat d'uns camps de futbol municipal i el seu bar"*. El denunciant es queixava que alguna persona de l'Ajuntament hauria facilitat una còpia del citat correu a terceres persones alienes al Consistori i diferents a les qui ell l'havia enviat, atès que en un perfil de la xarxa social Facebook es transcrivía literalment part del seu contingut i es feia menció expressa del dia i hora del seu enviament.

La persona denunciant aportava diversa documentació relativa als fets denunciats.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 164/2012), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el si d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 31/08/2012, es va requerir l'entitat denunciada per tal que informés sobre diverses qüestions relacionades amb els fets denunciats.

L'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 17/09/2012, pel qual s'exposava, entre d'altres, el següent:

- Que l'Ajuntament *"no ha facilitat una còpia del correu esmentat a cap persona vinculada directament o indirectament amb el perfil de Facebook esmentat"*.
- Que un dels tècnics de l'Ajuntament, el dia 09/07/2012, es va posar en contacte amb una persona responsable del Club de Futbol, per comunicar-li les queixes que havien arribat al Consistori en relació a l'activitat que es duia a terme a les instal·lacions esportives que utilitzava el Club esmentat.
- Que en el moment de comunicar-se amb aquest representant del Club mitjançant correu electrònic, *"es va produir una errada i es va reenviar el correu (que la persona aquí denunciant havia adreçat prèviament a l'Ajuntament) tal com el tècnic (...) el va rebre,*

sense escriure res, i tot seguit es va trucar al Sr. XXX (responsable del Club de Futbol) per comentar el fet”.

- *“Que no hi havia cap intenció de reenviar el correu tal com s'havia rebut, només es volia utilitzar la informació per a la confirmació de la realització dels fets denunciats i per aplicar les mesures corresponents (...)”.*

L'entitat denunciada aportava amb el seu escrit documentació diversa.

Tercer.- En data 17/10/2012 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.d) en relació amb l'article 10 de la LOPD. Aquest acord d'inici, juntament amb el plec de càrrecs, es va notificar a l'entitat imputada el 25/10/2012.

En el plec de càrrecs es concedia a l'entitat imputada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenients per a la defensa dels seus interessos.

Quart.- L'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès va formular al·legacions al plec de càrrecs mitjançant escrit de 07/11/2012, les quals s'abordaren en l'apartat segon dels fonaments de dret de la proposta de resolució.

Cinquè.- En data 22/11/2012 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès havia incorregut en una infracció greu prevista a l'article 44.3.d), en relació amb l'article 10, ambdós de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada en data 04/12/2012, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Aquest termini s'ha superat amb escreix sense que davant la proposta de resolució s'hagin formulat al·legacions.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Únic.- L'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, el dia 09/07/2012, va reenviar a un tercer un correu electrònic que la persona denunciant havia adreçat prèviament a l'Ajuntament. Aquest reenviament del correu electrònic va comportar que una tercera persona no autoritzada accedís a la informació personal allà continguda.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- L'entitat imputada no ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució, però sí ho va fer davant el plec de càrrecs. A aquest respecte, es considera oportú reiterar a continuació allò més rellevant de la resposta motivada que donà la persona instructora a aquestes al·legacions que l'entitat imputada havia formulat davant el plec de càrrecs.

En la seva única al·legació al plec de càrrecs, l'Ajuntament admetia que *"efectivament s'ha reenviat a un tercer un correu electrònic que la persona denunciante havia adreçat prèviament a l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès"*, si bé puntualitzava que aquest reenviament es va produir per una errada. Així mateix exposava que l'Ajuntament *"ha adoptat totes les mesures que li són legalment exigibles per tal de garantir el deure de secret (...) i que, malauradament, ens trobem davant l'actuació aïllada d'un empleat de l'Ajuntament, que serà oportunament corregida per part de l'òrgan municipal competent"*.

Les circumstàncies esgrimides per l'Ajuntament –que el fet imputat hauria estat conseqüència d'una errada atribuïble a un treballador, així com que l'Ajuntament forma als seus treballadors en el dret a la protecció de dades-, d'acord amb el criteri exposat per la instructora a la proposta de resolució, no alteren els fets imputats en el procediment ni desvirtuen la seva qualificació jurídica, ni tampoc incideixen en l'atribució de la responsabilitat de la infracció al Consistori, com a responsable del fitxer o tractament.

En efecte, és un fet incontrovertit, admès pel mateix Ajuntament, que determinada informació relativa a la persona denunciante que constava en un correu electrònic dirigit a l'Ajuntament, informació que s'havia d'entendre incorporada en fitxers de l'Ajuntament, va arribar a coneixement de terceres persones. En conseqüència, essent responsabilitat de l'Ajuntament la custòdia de les dades que s'incorporen als seus fitxers, s'ha de concloure que fou aquesta entitat qui va vulnerar el deure de confidencialitat de les dades previst a l'article 10 de la LOPD, de conformitat amb el règim de responsabilitat previst a l'article 43.1 de la LOPD.

D'acord amb l'anterior, si bé és cert, tal com sosté l'Ajuntament, que la comissió de la infracció seria materialment atribuïble a una persona concreta que presta serveis al Consistori, també ho és que, segons el règim de responsabilitat previst a l'article 43.1 de la LOPD, el règim sancionador establert a la normativa de protecció de dades recau sobre els responsables dels fitxers i els encarregats dels tractaments.

L'esmentat article 43.1 de la LOPD, estableix que:

“Els responsables dels fitxers i els encarregats dels tractaments estan subjectes al règim sancionador que estableix aquesta Llei”.

Així, el responsable del fitxer del qual s'han extret les dades objecte de tractament, en aquest cas l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, és al seu torn el responsable de les infraccions que es puguin cometre en relació a les dades sotmeses a tractament per part d'aquest ens, segons el règim previst a la LOPD.

D'altra banda, el fet que l'Ajuntament hagi efectuat determinades actuacions per tal de formar als seus treballadors/es en matèria de protecció de dades, si bé és aquesta una circumstància que mereix la millor de les consideracions, no impedeix que en el cas que aquí s'analitza s'apreciï la concurrència de l'element culpabilístic exigint pel dret sancionador i que permet imputar a l'Ajuntament una vulneració de la normativa de protecció de dades.

Pel que fa a aquesta darrera qüestió cal recordar que l'article 130 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, referit al principi de culpabilitat, l'interpreta la jurisprudència en el sentit que, per tal que es pugui imputar a un subjecte una infracció administrativa, s'exigeix un cert principi de culpabilitat, com a fonament de tot sistema punitiu (STC 76/1990). Per tant, és necessari que concorri una certa intencionalitat o manca de diligència, sense que s'admeti la simple responsabilitat objectiva.

Doncs bé, aquesta Autoritat considera que concorre en el cas que aquí ens ocupa aquest element subjectiu de la infracció, la culpabilitat, sense el qual no seria possible imputar la comissió de cap infracció administrativa. L'existència de culpa es concreta en la manca de diligència observada per part d'una persona adscrita a l'Ajuntament, al remetre a un tercer un correu electrònic amb dades de la persona denunciant.

En aquest sentit resulta d'interès la sentència de l'Audiència Nacional de data 19/12/2007, en la que s'abordava l'enviament, per part d'una entitat financera, de determinada documentació a una persona que no era la titular de les dades.

“En el caso de autos, ese deber de secreto se ha vulnerado al haberse remitido una certificación por (...) al denunciante, en la que se indica que D. Pablo, del que se facilita también su NIF y domicilio, se encuentra al corriente de pago de una operación de financiación, sin que conste ni consentimiento del afectado ni habilitación legal para ello.

La infracción leve de vulneración del deber de secreto apreciada requiere la existencia de dolo o culpa. Culpa que se aprecia en la conducta de la entidad demandante, al no haber observado la diligencia debida por cuanto remitió el certificado de pago de una operación financiera sin comprobar que el envío se remitía al titular del citado certificado, lo que hubiera evitado su remisión a una persona distinta, como así se hizo. No cabe hablar por lo expuesto de responsabilidad objetiva, que está proscriba en el ámbito sancionador, sino de comisión de la infracción en cuestión a título de culpa”.

És per tot l'anterior que, d'acord amb el criteri mantingut per la instructora, aquesta al·legació no pot prosperar.

Tercer.- L'article 44.3.d) de la LOPD, en la seva nova redacció donada per la Llei 2/2011, disposa que és una infracció de caràcter greu:

"La vulneració del deure de guardar secret sobre el tractament de les dades de caràcter personal al que es refereix l'article 10 de la present Llei".

Per la seva banda, l'article 10 de la LOPD, en referència al deure de secret, determina que:

"El responsable del fitxer i els qui intervinguin en qualsevol fase del tractament de les dades de caràcter personal estan obligats al secret professional pel que fa a les dades i al deure de guardar-les, obligacions que subsisteixen fins i tot després de finalitzar les seves relacions amb el titular del fitxer o, si s'escau, amb el seu responsable."

Així doncs, d'acord amb aquest precepte, el responsable del fitxer i els qui intervinguin en qualsevol fase del tractament de dades de caràcter personal estan sotmesos al deure de secret professional en relació a les dades personals que tracten. Aquest deure de secret comporta, segons la dicció de l'article 10 de la LOPD, el deure de custodiar amb diligència les dades personals objecte de tractament, per tal d'evitar que aquestes puguin ser conegudes per tercers fora dels casos permesos per la Llei. La persona física titular de les dades ha de tenir la garantia que el responsable del fitxer les tractarà d'acord amb el consentiment atorgat per a una determinada finalitat, o bé en virtut d'una disposició legal que habiliti aquest tractament, que existirà una confidencialitat absoluta i que no les donarà a conèixer a tercers.

En aquest sentit s'ha pronunciat clarament l'Audiència Nacional en la seva sentència de data 12/11/2009.

"Este deber de secreto pretende que los datos personales no puedan conocerse por terceros, salvo en los supuestos recogidos en otros preceptos de la LOPD, como el Art. 11 (comunicación de datos) o el artículo 12 (acceso a los datos por cuenta de terceros). En definitiva, el deber de secreto trata de salvaguardar o tutelar el derecho de las personas a mantener la privacidad de sus datos de carácter personal y el poder de control o disposición sobre los mismos. Este deber de secreto está lógicamente relacionado con el secreto profesional que, según el auto del Tribunal Constitucional de 11 de diciembre de 1989 "se entiende como la sustracción al conocimiento ajeno, justificada por razón de una actividad, de datos o informaciones obtenidas que conciernen a la vida privada de las personas". El deber de secreto en el tratamiento de datos personales, tiene la misma fundamentación jurídica, pero se refiere al ámbito estricto del tratamiento de los datos personales, para que el responsable del fichero y, cualquier persona que intervenga en el tratamiento, esté obligado al mantener la confidencialidad de tales datos personales."

Per tant, el responsable del fitxer o tractament i les persones que intervinguin en el tractament de dades personals tenen el deure d'actuar amb la diligència necessària per tal de preservar la confidencialitat de les esmentades dades.

D'acord amb el que s'ha exposat en els fonaments de dret precedents i en l'apartat de fets provats, aquesta Autoritat considera acreditat que l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès ha comès una infracció tipificada a l'article 44.3.d) de la LOPD, en relació amb l'article 10 de la LOPD, atès que va permetre que terceres persones accedissin a informació referent a la persona denunciant, mitjançant el reenviament d'un correu electrònic que aquesta havia adreçat prèviament a l'Ajuntament, i això sense que existís el consentiment de la persona afectada ni tampoc cap norma legal que l'habilités.

Quart.- L'article 21.2 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció.

En el cas present, però, ateses les circumstàncies de la infracció que es declara, relatives a un fet puntual ja consumat, no es considera procedent l'adopció de mesures correctores, tal com avançava la persona instructora en la seva proposta de resolució.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès ha comès una infracció greu prevista a l'article 44.3.d) en relació amb l'article 10, ambdós de la LOPD.

Segon.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès.

Tercer.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 25 de gener de 2013